

بزر گداشت فریتس لانگ

«فریتس لانگ» و اکسپرسیونیسم در سینمای آلمان

دوران شکوفایی سینمای هنری آلمان به سالهای پس از جنگ جهانی و شکست آلمان (۱۹۱۸-۱۹۲۰) سازمانی گردد در آن پنج سال این کشور به سختترین شکل ممکن، دچار مشکلات و مضلات ناشی از جنگ شده بود، با این حال از نظر هنری، غنی ترین دوران سینمای آلمان بود.

نه تصویر کشیدن رویدادهای «درونی» و عینیت بخشیدن «نمادین»، به آنها از جمله ویژگی‌های آثار سینمای هنری در آین سالها بود پایین آمدن ارزش «مارک»، پس از جنگ این امکان را پیدا اورد که سینمای آلمان در خارج از کشور قیمت‌های رقابت نابذری پیدا کند و در عوض نهیه کنندگان خارجی مالوی خاص به تولید فلم برای آلمان اقدام نمایند. این موقعیت اشتبه، واسطه‌ها را ششیوی به نجارت فلم کرد

جنده شرکت بزرگ موقب خود را به عنوان «مرترین» در همین زمان به ریزی می‌کردند که از آن میان می‌توان سه شرکت «اوفا»، اشاره کرد «اوفا»، فوسیون مسترک سینمایی در سال ۱۹۱۷ در این زمان به وجود آمد و به فدری فالنت آن وسیع بود که منحربه ادغام رفیای خود مانند (دکلا، بیوسک) در خود شد.

Per Mude Tod

۱۹۲۱ سرنوشت (مرگ خسته)

نویسنده فیلم‌نامه: فریتس لانگ، تأثون - هاربو. فیلمبرداران: اریش نیلشمأن، فریتس آرنوواگر، هرمان سالفرانک. طراحان صحنه: روبرت هرلت، والتر روهریگ، هرمان وارم. محصول دکلا - بیوسکوب. بازیگران: برنارد گوشکه (مرگ)، لیل داگور (زن جوان)، والتر جانس (مرد جوان)، رودولف کلاین روگ. خلاصه داستان: مرگ به زن جوان غمگینی مه فرست می‌دهد تا بتواند معشوقش را دوباره نزد خود بگزیند. تنها کاری که او باید بکند این است که زندگی یک انسان را از مرگ برهاند. او در بغداد قدیم، و نیز قرن هفدهم و چین باستان ظاهر می‌شود. اما در هیچ‌کدام نمی‌تواند سرنوشت افراد را تغییر دهد. سرانجام خود نیز دست از زندگی می‌شود و در بهشت به معشوقش می‌رسد. سه «سرنوشت» کمتر از سایر بخش‌های فیلم موفق است، زیرا سبک نمایش و شباهت موزیک - هال آن، ظاهراً به سبک لویج نزدیکتر است تا سبک خود فریتس لانگ. با وجود این گفتگوی مستمر بین زن جوان و مرگ که از اهمیت اساسی برخوردار بود سبب موقفیت فیلم شده است.

طی یک رجعت به گذشته نشان داده می‌شود که مرگ مدت‌ها پیش زمینی در نزدیکی شهری کوچک در آلمان خریده است و خانه‌اش را با دیوارهای آن چنان بلندی محصور کرده که هیچ کس نمی‌تواند پایان آنها را بیند. در داخل «لانگ» زود دریافت که چگونه از نور استفاده کند تا فضای مناسب فراهم آید. او دیواری باز می‌کند و پلکان شب‌داری برپا می‌دارد که پله‌هایش از نزدیک نور تشکیل می‌شود؛ بیشه‌زاری پوشیده از نی که ساقه‌های صیقلیشان در پیچش نوری تابان غوطه می‌خورد... غربت خارق العاده شکل ظاهری فیلم را در آزمایشگاه داروگر کوچک می‌توان یاف.

یک آزمایشگاه کیمیاگری واقعی، با شیوه‌ها و ظروف بی‌شمار که به گونه‌ای رمزآلود سوسو می‌زند؛ استخوان و دیگر زوائد حیوانات از درون تاریکی چون اشباحی نورانی پیش می‌خزند، (به نقل از لونه آیستر). چنین صحنه‌پردازی‌هایی یقیناً از گرایش‌های اکسپرسیونیستی طراحان صحنه سرچشمه می‌گیرد (درست مثل کالیگاری)، اما این امر به واسطه نوع معماری خود فریتس لانگ نیز هست.

در سر دابی که هزاران شمع در آن می‌سوزد، «مرگ خسته، خسته از کشتن، می‌پذیرد حیات معشوق زن را به او باز گرداند، اما با شرطی که او در مقابل، زندگی دیگری برایش بیاورد. به دنبال آن پایانی پرایه و ملودراماتیک می‌آید که طی آن «لانگ» استعداد خود را در مقام استاد فیلم نامه‌نویسی می‌نمایاند: زن جوان از یک گدا و چندین زن بیمار پیر می‌خواهد برای نجات جان معشوقش زندگی‌شان را بدنه، همگی با شدت چنین پیشنهادی را رد می‌کنند. سپس طفلی را از آتش می‌رهاند، هر چند، اگر می‌گذشت طفل بصیر مشوقش نجات می‌یافته.» (لوک موله) اگرچه در ابتداء عموم مردم یا منتقدین در آلمان استقبال چندانی از فیلم نکردند، اما موقفیت آن در جاهای دیگر با موقفیت دفتر کار دکتر کالیگاری (اثر روبرت ویته) برایری می‌گرد و موجب تثیت شهرت «لانگ» شد. به روایتی این فیلم چنان تأثیری بر «آلفرد هیچکاک» گذاشت که او تصمیم گرفت فیلم‌ساز شود.

در سال ۱۹۲۲ شکوفایی به اوج خود رسید و تنها در این سال «جهار صد و هفتاد و پنج فیلم بلند در آلمان به تولید رسید، رقصی که در آلمان بعدها هرگز تکرار نشد (بجز ایالت متحده) و این در حالی مسود که دیگر شرکتهای داخلی توان روپارویی با آن را نداشتند. دولت «رابیش» نزدی مقابله با این امر، قانونی «را وضع کرد که طیو آن احرازه‌ی ورود هیچ فیلم خارجی به آلمان داده نمی‌شد. از طرفی دیگر شرکتهای «آمریکایی» هم از پای نشستند و با اختن فیلم‌هایی که عنوان «فیلم‌های مشترک» را به آن می‌دادند و از طرفی هم جزء تولیدات آلمان شناخته می‌شد به روپارویی بالین قانون پرداختند. در این میان بیش از همه «اوواه، زبان دید و با آنکه بک وام جهار میلیون دلاری از کنسرسیوم «بارامونت»، و «منترو گلدوسن مایر» دریافت کرد، در معرض سقوط و ورشکستگی کامل قرار گرفت، کنسرسیوم «هونگن برگ» به نجات آن شافت و آنرا کاملاً به اداره‌ی خود درآورد.

از این پس دیگر «هونگن برگ»، برخلاف «اوواه»، که بیشتر در جنبه‌ی اقتصادی کار می‌گرد، تبلیغات و سیاست دولت را بش را شالوده‌ی فعالیت‌های خود قرار داد

صعود و نزول سینمای هنری آلمان و استه به موقعیت اقتصادی، اجتماعی و ساسی بود این سوابط غریب‌عادی و سحرانی به نسبت موقعيت و دوران آرمیش، زمانه و موقعیت فعالیت‌های هنری را پی‌ریزی می‌کرد و این شرایط حتی به برخی از شرکتهای ضعیف‌سازکار گردانهای نازه کار و نیز در معرض ورشکستگی، این امکان را می‌داد تا سی‌آنکه رسکسکی کرده باشند، دست اندر کار

۱۹۲۲ دکتر مابوزه قمارباز

بخش اول: دکتر مابوزه قمارباز - تصویری از زمان. بخش دوم: دوزخ - انسان‌های فرمان. نویسندهان فیلم‌نامه: فریتس لانگ، تئاترون هاربو براساس رمانی از نوربرت زاک. کارگردان: فریتس لانگ. فیلمبردار: کارل هوفمان. طراح صحنه: اوتو هونته، اشتال - اوراخ، اریش کلتهوت، کارل فولریشت.

بازیگران: رودولف کلاین روگه (دکتر مابوزه)، آلفرد آبل (کنت تولو)، گرتروود گوتزکه (کتس لوسي تولد)، برتراد گوتزکه (فون ونک)، پل ریشر (ادگار هول)، لیل داگوور، برنهارد گوتزکه، آود آگد - نیسن، نهیه: اولشتاین - اوکوفیلمز.

خلاصه داستان ۱: دکتر «مابوزه» از راه دزدی و نیرنگ در یک بازار بورس پول زیادی به هم می‌زند و سپس ضمن یک قمار کلان با هیئت‌تیزم کردن «هول» پنجاه‌هزار دلار می‌برد. وقتی «هول» برای کمک به خود «ونک» را استخدام می‌کند، «مابوزه» با بی‌شرمی تمام مشقة خود، «کارا» را مامور می‌کند تا «هول» را بفریبد. «ونک»، دکتر «مابوزه» را در یک روسپی خانه تعقیب می‌کند، اما او می‌گریزد، «هول» به دست مابوزه به قتل می‌رسد و «کارا» نیز هنگام دستگیری با زهری که دکتر با او داده خود را می‌کشد.

۲- «ونک»، علیرغم اینکه هیئت‌تیزم شده از یک حادثه خطرناک رانندگی جان سالم به در می‌برد و مخفی گاه «مابوزه» را پیدا می‌کند. خانه محاصره می‌شود و تیراندازی در می‌گیرد، اما دکتر که معروف شده می‌گریزد و به کار گاه یک جاعل پناه می‌برد. آنها راه گریز دکتر را پیدا می‌کنند و دکتر را که دیوانه شده بدون مقاومت تسلیم می‌کنند.

۱۹۲۴ نیلوٹگن

Der Nibelungen

بعش اول؛ زیگفرید بخش دوم؛ انتقام کریمہلد. نویسندهای فیلم‌نامه؛ تاکافون - هاربو، فریتس لانگ، برمنای حمامه نیبلونگ و افسانه‌های شمال. فیلمبرداران؛ کارل هوفمان، گونتر ریتا، متھرک ساز؛ والتر روتمان (صحنه روایی شاهین‌ها)، طراحان صحنه؛ اوتو هوته، اریش کتل هوت، کارل فولبرشت، موسیقی؛ گوتفرید هوپرسن. طراح لباس؛ پاول - گرد گودربان. قبیه‌کننده؛ اریش بومر. بازیگران؛ گرتود آرنولد (شهبانو اوته)، مارگارته شون (کریمہلد)، بیل ریختر (زیگفرید)، رودولف کلابن - روگه (آتیلا، شاه هون‌ها)، گنورک آگوست کوچ (هیله براند)، تیودور لوس (شاه گونتر)، هانا رالف (برونهیلد)، هانس - کارل مولر (گرنوت)، اروین بیوانگر، برنهارد گن تسلکه، هاتس - آلمت فون - شلتون، هارددی فون - فرانساوا.

سیاه و سفید، صامت، بخش اول ۹۲ دقیقه و بخش دوم ۹۷ مخصوص دکلابایوسکوب و اوفا. خلاصه داستان: «زیگفرید»، پسر شاهی از سرزمین‌های شمالی، بعد از فراگرفتن فنون جنگاوری با اسی سفید و شمشیری جادویی سفری پرخطر را به «بورگندی» آغاز می‌کند. در دربار «بورگندی»، شاهزاده خانم «کریمه‌بیله» به سر می‌برد که زیباترین زن دنیاست و زیگفرید آزو دارد با او ازدواج کند. در جریان سفر و به دنبال گذراندن حواشی، زیگفرید با کشتن اژدهه‌های هولناک در خون آن حمام می‌کند و تمام بدنش روین تن می‌گردد، جزء قسمتی از پشتش که هنگام استحمام، به دلیل وجود برگی، آسیب پذیر باقی می‌ماند. سرانجام «زیگفرید» به دربار بورگندی می‌رسد. اما شاه «گوتتر»، برادر «کریمه‌بیله»، شرط ازدواج را شکست دادن ملکه‌ای به نام «برونهیلد»، قرار می‌دهد. «زیگفرید»، برونهیلد را مغلوب می‌کند. برونهیلد نیز که کیهانی در دل پرورانده است از راز آسیب‌پذیری زیگفرید آگاه می‌شود و با همکاری «هاگن» (برادر دیگر برونهیلد) او را به قتل می‌رساند. پس از مرگ زیگفرید، برونهیلد به عشقی که او داشته است بی می‌برد و خودکشی می‌کند.

در پایان «کریمه‌لاد» به سوگ می‌نشیند.

بعش دوم: «کریم‌هیله» از شاه «گونتر» درخواست می‌کند که به قصاص خون زیگفرید، «هاگن» را اعدام کند، اما گونتر امتناع می‌کند و کریم‌هیله سرزمهش را ترک می‌گوید. او پس از چندی بازدواجه آتیلا شاه هون را در می‌آید.

پسری نیز به دنیا می آورد. درحالی که فکر انتقام را از سر بیرون نگرده است. سرانجام او ضیاقیتی ترتیب می دهد و از برادرانش دعوت می کند تا در آن شرکت کنند. ضیافت بریامی شود و در برخوردي، هاگن پسر کریمیهیلد و آتیلا را می کشد. جنگی در می گیرد و گوتنر کشته می شود. «کریمیهیلد» نیز با شمشیر جادویی زیگفربید، هاگن را به قتل می رساند. یکی از خدمه، کریمیهیلد را هلاک می کند و «آتیلا» با جسد او خود را به درون آتش می اندازد. تدارک مقدمات ساخت این فیلم، دو سال و کار فیلمبرداری آن، هفت ماه به طول انجامید. ضمن اینکه هزینه سیار هنگفتی برای آن صرف شد. «زیگفربید»، تحت الشاعع فرم و ساخت معماری قرار دارد. چنانکه حتی شخصیت‌ها، در حد عنصری ترینی، تنزل یافته‌اند.

انتقام کریمه‌هیلد از سوی دیگر، تحت الشاع آتش، کشtar، آشوب، و صحنه خوفناک سیده‌دم خدایان» قرار دارد.

«فریتس لانگ» در صحنه‌های آغاز «زیگفرید»، که شخصیت‌های این تراژدی را معرفی می‌کند و جنگجویان را که همچون ستون‌هایی جاندار استوار ایستاده‌اند نشان می‌دهد، معماری زندگی‌ای را به کار گرفته است.

کمپوزیسیون‌های ترثیتی وی غالباً شیوه به پاره‌هایی از زندگی منجمدشده است. چنان‌که گویی هر چیز نظره‌هندست آن را بهم می‌زند.

هر خرمنی نظم سنتی ای را بضم حی ردم،
به نظر می رسد در ساختمان دقیق جهان هندسی وی هیچ گونه حیات نباتی عاری از نظم، جایی
ندارد. نمونه وار ترین نمای این فیلم، که به تمامی در استودیو تهیه شده، نمای زیگفیرید است که
سوار بر اسب از بیان یک چنگل اسرار آمیز ژرمنی می گذرد و درختان چنگل در حالی ضد نور
که به کمک نور مصنوعی به وجود آمده، دیده می شوند. درباره‌ی به اصطلاح اکسپرسیونیسم
تصاویر باشکوه این فیلم مبالغه‌ها شده است، اما می توان گفت که آنها بیشتر از سبک نقاشی
ژرمنی، که متأثر از «آرنولد بوکلین» است، و سبک معماری «مونیخ»، که مشخصه معماری

آخرین دوره رایش دوم است و اکسپرسیونیستها با آن شدیداً مخالف بودند، سرچشم گرفته است.

این فیلم دو قسمتی را تجلیل باشکوه از ملت آلمان به شمار آورده‌اند. «اووا»، که بر «دکلابیوسکوب» نظارت می‌کرد، خود تحت نظرت صنایع سنگین آلمان به‌ویژه «کروب» و «فارین» بود که در آن زمان برای ایجاد جنبش‌های ملی سرمایه‌گذاری می‌کردند. هیتلر، نیلوونگن را بسیار سود و از شbahت طرح موزائیک غول آسای پیروزی اراده (لئی ریفنشنال) به صحته‌هایی از نیلوونگن بارها سخن رفته است. اما هیتلر، در سال ۱۹۲۴، هنوز مبلغی بی اعتبار بود و اشتراک‌من و زیر بود که اجازه بخش این فیلم را داد «تا در میان مردم احساس بگانگی ایجاد کند». هرچند به‌نوشه مون‌سینه (در هشتم اکتبر ۱۹۲۴) آلمان‌های ناسیونالیست تندرو از اینکه فیلم «نیاکان آنها را راه‌هن» نشان می‌داد به شدت خشمگین بودند.

در دوره‌ی نازی‌ها، نسخه‌ی ناطق زیگفرید همچنان بر پرده‌ی سینماها بود، اما انتقام کریمه‌لید نشان داده نمی‌شد.

سیست و چهار، ساده‌ی زیادی ریشه در اکسپرسیونیسم شاعرانه و ادبی داشت که البته این سیوه به کارگردانان سی‌بضاعت (فکری و مادی) امکان می‌داد تا فیلم‌های هنری بسازند. فقط دو کارگردان دردهه‌ی سیسم - صرف نظر از «لو بیج»، که در سال ۱۹۲۲ آلمان را تک نمود - به معنای واقعی «مؤلف» بودند. (فردیت و شخصیت خود در کارهایشان مشخص و نمایان بود) فقط «مورناو» و «لانگ»، نتیجه‌ی کارهای این دو بود که سینمای آلمان از الگوها و اسلوهای اکسپرسیونیسمی شاعرانه، و مادی، خود فاصله گرفت و در واقع سینمای هنری حرفه‌ای را پدید آورد.

ایجاد خلل در ماهیت ادمی نحرمه‌ای است. نه سینمای آلمان به شکل فراگیر به آن می‌پردازد انسان توسط نیروی نامرشی هدایت می‌شود و دست به اعمالی می‌زند که مسؤولیتی در فال انجام آن احسان نمی‌کند: قتل، کسارت و ...

«فرینس لانگ»، به شیوه‌ی مخصوص خودش به جز راه و شیوه‌ی «مونناو»، جزو کسانی بود که توانست با استفاده از گنجینه‌ی لغات منحصر به فرد در فیلم صامت و نیمسرمه‌ترين شوه‌ی مونار در این راه گام نمودارد. او سینمای آلمان را از الخواهی ادبیات و نشاستی، دور کرد و این مدیون محصل وی در رشته‌ی «تاریخ هنر» است.

«لانگ» در سال ۱۸۹۰ در «بون» به دنیا آمد. پدرش آن زمان معمار سرستانتی بود و این عاملی شد تا او نیز به همراه پدر به کسب سجره - همراه با تحصیل در دانشکده‌ی هنرهای زیبا - پردازد. «لانگ»، به زودی، بس از فراغت از تحصیل دریافت که علاقه‌ای به ادامه‌ی این کار ندارد و این

Metropolis

۱۹۲۷ - متروپلیس

نویسنده‌گان فیلم‌نامه: تافون هاربو، بر مبنای داستانی از خود او. فیلمنموداران: کارل فرویند، گونتر ریتا. موسیقی: گوتفرید هویرتس. طراحان صحنه: اوتو هوونت، اریش کتل هوت، کارل فولبرشت. بیکرساز: والتر شولتس، مین دورف. مجری جلوه‌های ویژه‌ی تصویری: اوینگن شوفنان. طراح لباس: آنه ویلکام. تهیه‌کننده: اریش پومر.

بازیگران: آلفرد آبل (یون فردرسن)، گوستاف فرولیخ (فردر)، بربیگیته هلم (ماریا)، رودولف کلاین - روگه (روتوانگک)، فریتس راسب (اسلیم)، تیودور لوس (بوزف)، هاینریش گنورگ (گرات)، اروین بیسوانگر (شماره ۱۱۸۱۱)، اولاف اشتورم (یان)، هانس - لیورایش (مارینوس)، فریش آلبرتی، هلن فون - مونجهوفن، باتریس گارگ، آنی هینتسه، هاینریش گوتو و ۷۵ بازیگر نقش‌های دوم و ۳۰ هزار سیاهی لشگر.

سیاه و سفید. صامت. مدت فیلم ۱۲۰ تا ۱۵۵ دقیقه، مخصوص: اووا.

خلاصه داستان: «متروپلیس» شهری قرن بیست و یکمی است و رهبر صنایع آن «یون فردرسن». شهر به روش برده‌داری اداره می‌شود. حاکمان روی زمین در قصرها و کارگردان زیرزمین زندگی می‌کنند. پسر «یون»، «فردر»، با حکومت پدرش موافق نیست. او طی یکی از گشت و گذارهایش در دنیای زیرزمینی، به «ماریا» دل می‌بندد. ماریا دختری است که کارگران را به آرامش دعوت می‌کند تا پایبری که نوید می‌دهد ظهور کند و عدالت و برابری برقرار شود. اما شورش به راه می‌افتد. «یون» نیز با کمک مختصر عی نیمه‌دیوانه، آدمکی مصنوعی به‌شکل «ماریا» می‌سازد و موفق

حکمی را در پک ماجراهی جنایی علیه شخص خود حور کند، حقه‌ی او می‌گیرد و پلیس او را به قتل متهم می‌کند و به مرگ محکوم می‌شود - در این لحظه قرار بود که ناشر او (که دقیقاً در جریان کارها است) قضیه را روکند و پلیس را بی اعتبار سازد، اما ناشر می‌میرد. دختر ناشر (که ضمناً روابط عاشقانه‌ای هم با نویسنده دارد) برای نجات جان او تلاش می‌کند.

«لانگ» در دهه‌ی پنجاه در «هالیوود» تعداد هشت فیلم تاسال ۱۹۵۵ پدید آورد. در فیلم «حرارت زیاد» ۱۹۵۳ است که برخورد با واقعیت‌های کشور آمریکا و در کنار آن ویرگیهای کارگردان مؤلف، موج می‌زند «لانگ» پس از برگشت به آلمان فیلم‌های «برانستاپر»، ۱۹۵۹، «مشیره هندی» ۱۹۵۹ و «هزار چشم دکتر مانوزه»، ۱۹۶۰ را پدید آورد که بی‌شباهت به تقلید و ادامه کارهای «ولین» او نبیست.

«لانگ» برخی از کارهایش را مدیون «تاتافون هاربو» (همسرش که سناریوئی بود) می‌دانست به طور کلی لانگ تمام سناریوهای همسرش را به عنوان متون «پرایی»، تلفی می‌کرد. زیرا به او امکان بی‌ریزی نظام تصویری را بر روی یک رشته از حادثه‌ای داد مستقدان و نویسنده‌گان در برهه‌های مختلف زمانی نسبت‌هایی مختلف به کارهایش می‌دادند عقیده براین بود که کارهای «لانگ»، اگر جه سرگرفته از باورهای ذهنی خود او بوده است ولی به هر حال به دور از باورهای «فاسیستی» نبوده است و در واقع از طرفی آنچه «لانگ» را از خاصیت «فاسیستی» دور می‌گند، همان فیلم‌های نخستین اوست. «لانگ» همانگونه که از آثارش می‌توان دریافت، بعده‌های نیاز از «بورزوایی» و «شهه فاسیستی» به دور نماند.

با شکست تجاری «منروپلیس» او کم به مضماین ساده و عامه یستند روی اورد سینمای «لانگ»، ناساختن «ام» در سال ۱۹۳۰ و «وصیت مابوزه» ۱۹۳۳ با اثر سینمای جنایی پیوند خورد. در فیلم «ام»، جزئیات به صورت نماد و تمثیل بیان می‌شود. این دو فیلم از برگسته‌ترین کارهای او در

۱۹۳۷ - شما فقط یک بار زندگی می‌کنید

نویسنده‌گان فیلم‌نامه: جین تاون، گراهام یکر، براساس داستانی از جین تاون. **فیلمبردار:** شون شامری. **طراح صحنه:** آلکساندر تولوبف. **موسیقی:** آلفرد نیومن. **قدوین:** دانیل مندل. **تئیه‌کننده:** والتر واگنر (واگنر - یونایتد آریست) **بازیگران:** سیلویا سیدنی (جون گراهام)، هنری فوندا (ادی تیلور) بارتون مکلین (استفن ویتنی)، جین دیکسون (بانی گراهام) و لیام گارگان، جروم کووان، چیک سیل، مارگریت هامیلتون، وارن هایمز. **خلاصه داستان:** ادی تیلور (فاندا) که به دلیل ارتکاب جرایحی زندانی شده، پس از سویین عفو از زندان آزاد می‌شود، با جون (سیدنی) که در انتظار آزادی اش مانده بود، ازدواج می‌کند و زندگی عادی اش را از سر می‌گیرد. اما از روی قراین و به خاطر سابقه، بهاتهام قتل شش نفر در جریان سرقت یک بانک محکوم به مرگ می‌شود. به کمک همسرش چند ساعت پیش از اجرای حکم از زندان می‌گریزد و کشیشی (گارگن) را که خبر برائش را آورده به قتل می‌رساند. جون، کودکش را در یک کلبه بیرون شهر گذاشته، به ناچار کودک را راه می‌کند و به شوهرش می‌پیوندد. پلیس در صراسر آمریکا آنان را تعقیب می‌کند و سرانجام هنگام عبور از مرز کانادا جراحتی مرگبار بر می‌دارند.

این فیلم و «خشم»، بهترین فیلم‌های هالیوودی «فریتس لانگ»، اند و به موضوع گناه و بزه کاری که مورد علاقه‌ی لانگ است می‌پردازند. در اینجا بیز مانند خشم، این جامعه است که مسؤول است نه سرونشت؛ اما در حالی که در «خشم» لانگ اینها فامسخن جمعیت را مقصر می‌داند، در اینجا گناه جامعه به صورتی گستردۀ تر طرح شده است. کهوزیون و توپردازی فیلم که از لحاظ ازوات فضاسازی و ذینه‌سازی تعبیری خیره نکننده است، گنگاه اکپرسویسم را به باد می‌آورد. هر چند طرح داستانی آن عدتناً ملودراماتیک است، از کلی فیلم (که بازی گرم و گیرای سیلویا سیدنی و فاندا بیز در آن مؤثر است) بسیار قوی است.

پیمایی نخست که سند محاکمه بیکاری، بی عدالتی، تعصب، شرایط زندان و دشمنگی پیش است، تصویری است از آمریکای دده سی. نیسه دوم، فرارزن و مرد از میان چشم اندازهای دلگیر شبانه، باران، جنگل ها و بالاگلهای، پایانی اجتناب ناپذیر دارد - مرگ زن و شوهر در آغوش یکدیگر، در همان حالی که صدای فارغ از جسمیت کشیش مرده اخلاق می کند: «ادی، تو آزادی».

فرهنگ فیلم های سینما ژرژ سادول

۱۹۵۲- برخورد در شب

نویسنده فیلم‌نامه: آلفرد هایز، براساس نمایشی از کلیفورد اوتس. فیلمبردار: نیکلاس موسراکا.
موسیقی: روی ووب.

والد، کرانستا پروداکشن - آر.ک.او.رادیو)
بازیگران: باربارا استانویک (می دولیل)، پل داگلاس (جری داماتو)، رابرت رایان (ارل فایفر)،
مریلین مونرو (پیگی).

خلاصه داستان: یکی از ماهیگیران ثروتمند موتوری با زنی که همیشه دوستش داشته ولی مدتها از این شهر دور بوده و حالا برگشته ازدواج می کند، آن زن اگرچه با مرد دیگری که دست اندر کار فعالیتهای تئاتری است سروسری دارد ولی بالاخره به آغوش همسرش بازمی گردد.

۱۹۵۳- گرمای شدید (ضربه بزرگ)

نویسنده فیلم‌نامه: سیدنی بوهم، براساس رمانی از ویلیام پ. مک گیورن. فیلمبردار: چارلز لانگ. موسیقی: دانیل آمفی تاتروف. قهقهه‌کننده: رایرت آرتور

محصول کمپانی کلمبیا، آمریکا، سیاه و سفید، ۹۰ دقیقه
بازیگران: گلن فورد (دیویانیون)، گلوریا گراهام (دبی مارش)، جوسلین براندو (کتی بانیون)،
الکساندر اسکوربی (مایک لاگانا)، لی ماروین (وینس استون)، جانت نولان (برتا دونکان)، پیتر ویستی.

خلاصه داستان: یک کارآگاه پلیس که همسرش در جریان یک بمبگذاری کشته شده است برای دست یابی به حقیقت ماجرا و دستگیری مسؤولین آن به ردیابی گنجسترهای پردازد.

شنل و خنجر

نویسنده فیلم‌نامه آلبرت مالتز، رینگ لاردن جونبور، برمنای داستانی از سوریس اینکستر. فیلمبردار: سول پولیتا. موسیقی: ماکس استاینر تهمه کننده، میلتون اسپرلینک.

خلاصه داستان: یک داشمند آمریکایی در تعقیب یک داشمند بلند پایه ای اتمی آلمان به سوئیس و سپس به ایتالیا می رود تا به کمک نهضت مقاومت ایتالیا او را از کشور خارج کند. حلقه ای آخر فیلم، که شامل نقطه نظرهای لانگ درباره ای غصر اتم بود، توسط کمپانی برادران وارنر از فیلم حذف شد.

خشم

کارگردان: فریتس لانگ

نویسنده فیلم‌نامه: بارتلت کورمک، ف. لانگ، براساس داستانی از «نورمن کرانستا». فیلمبردار: جوزف روتینگر. طراحان صحنه: سدریک گیسوتز، ویلیام هورنینگ، ای. بی. ویلیس موسیقی: فرانسیس واکسن تدوین: فرانک سالیوان.

باربگران: اسپنسر تریسی، سیلویا سیدنی، والتر آبل، والتر برنان، بروس کایوت.

Fury

زمینه ای ساختن فیلم وحشت، ترس و دلهره به شمار می رود که در نوع خود و با پیوند خوردن با سیکهای منحصر به فرد «لانگ»، در این حیطه از موقوفیت خاصی برخوردار است.

هروه فیلم به روشی نمایشگر ظهور خشونت سازمان بافته در تشكیلات اتحادیه های تندرو و تروریست است و همچنین تسلط ترور و وحشت را که دولت «دانزی»، آنرا دامن زده بود. افشا می کند.

روال کار «لانگ»، بصورت مناؤ و متفاوت اما در یک خط سیر مشخص ادامه می باید و در موقوفیت های کوناگون این فقط زبان بیان است که تغییر می کند. بعد از فیلم «دورگه» به ترتیب می بینیم: «حکام عشق»، «عنکبوتها»، «هارگیری» (۱۹۱۹)، «نصرور مهاجر»، چهار نفر دور سک زن (۱۹۲۰) و

در «مرگ خسته» (۱۹۲۱) تأثیرات «مؤلفه ای» او را می شود فهمید. دختر حوانی از عزایشیل می خواهد که زندگی معشوقش را برگرداند و عزائیل به شرطی به این خواسته تن می دهد که دختر زندگی سه انسان را نجات دهد اما دختر در این کار شکست می خورد و این هنگام به جستجوی انسانی که پیش مرگ معشوقش بشود می گردد اما باز شکست می خورد و تنهای خود محصور می شود که حاشش را پیش کش معشوق کندو... «لانگ»، به جای ساخت «گرافیک»، به ساخت «معماری»، فیلم جلوه بیشتری داده است و برخلاف «مورنا» و به جای استفاده از دوربین متحرک و مونتاژ از دکور و نوربرداری استفاده می کرد.

مثلثاً با دیواری نمادین به دور محل سکونت عزاییل و با پله هایی که در آخرین نما، عاشق و

خلاصه داستان جو ویلسون (ترسی) حاصل است که یک بیمه زنین له می رود تا از نامزدش (سدنی) دیدار کند. نوسط افراد شهری کوچک مسهم به ادم ریسی می شود مرده سعی می کند او را بی محکمه محاذات کشند و زندانی را که جو ویلسون دران است بدایس می دستند. جواز زندان فرار می کند و بر می گردد با هم زنده ها مغلوب می کند.

معسوب از آن پایین می آیند. در این جا نکته جالب و سخنگ این است که در واقع این نور است که سه مذکون سکل می دهد و فضای خلقو می کند. فیلم هایی در این سک «مرگ زیگفرايد» (۱۹۲۳)، انسان کریمه هیلد (۱۹۲۴) و «منزوپلیس»، که در آنها جهان به طور کامل به صورت انسان، ایزاره ای انس در می آیند، تصاویری خیالی از ویباری در دنیا دیگر. سوده های مردم به صورت سرده و داستان انس بزرگان با تغیر به سوی منحی و رهایی بخش اند. به سوی اماریا، دراز می شود.

لانگ در فیلم هایش جئنی درونی انسان ها را مد نظر داشت و معتقد بود: «انسان، معصوم افریده شده است، ولی پس از ارتکاب یک کناد، همسه به کناده کار بودن محکوم بوده و این کناده کار بودن، از جامعه و محیط پیرامونی به او تحمیل شده است، در حایی آمده است که لانگ»، به همن دلل در آنارس جانبدار کناده کاران بود. فریتس لانگ، پس از خلو آثار بسیاری در «مالهود»، به سال ۱۹۷۶ در همانجا چشم از جهان فرو بست.

فیلمشناسی فریتس لانگ:

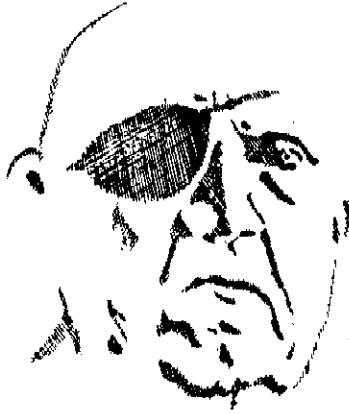
نیمه خون، استاد عشق، عنکبوتیها، خود نسی، لسی الماس، جهره شگفت، چهار نفره در درن دک زن، مرگ خسده، دکتر مایوزه، نسلونگ، سه روسنایی، متروپلیس، رام، وصیت نامه دکتر مایوزه، خشم، سما فقط بک بار زندگی می نمید، بو من، وسمن رونین، شکار انسان، حلاوه ها هم می مرنند، وزارت نرس، زنی در بینجره، خیان سرخ، رازی در بیست درب، حنک هویان امریکایی در فلیپین، گارد دنیای آسی، انسان وحشی، موغلب،

جلادان نیز می میرند!

نویسنده گان فیلمی امامه فریتس لانگ، سریول سرمه، جان و دسلی، بر مبنای داستانی از لانگ و برگشت فیلمبردار جمز وانگ هو موسیقی هانس اسلر بهمراه کمده ف لانگ مازنگران برایان دونلووی (دکتر اسپودا)، والر سرنا (تروفسور نوویشی)، آنالی (اماسا لوونی)، حسن لاههارت (امیل جاکا)، دنس اوکنی (آن هورت)، ایماندر دراناج (آلبوز ترومی) و ساه و سفید. محصول امریکا ۱۹۴۳، ۱۴۰ دقیقه

خلاصه داستان جکسلاواکی، ۱۹۴۲، سرور هایدرسی فرماندار نظامی نشور و نکی از خشن ترین فرماندهان گستاخو سب می شود نا نازی ها روز تار سیاهی را برای مردم اتحاد کنند شهر وندان و نیروهای مقاومت علی رغم کشتن مردم سخته قاتل هایدرسی را مخفی می کنند و موفق می شوند گناه را به کردن نک خائن بستدازند. خائن اعدام می شود و هیه مان فیلم نیز می دریزد.

هزار چشم دکتر مابوزه The Thousand Eyes of Dr. Mabuse

بوسندگان فیلمتامه فرنس لانگ، هائنس اونو و نک فلمسندر کارل لوپ طراح صحنه ارش کلھوت، بوهانس اوٹ بازیگران کرت پرو، داون آدامز، ستر وان اسک، هوارد ورنون، ولگانگ پیرایس

محصول تصویرهای آلمان، آبالا، فرانسه ۱۹۶۰، ۱۰۳ دقیقه

خلاصه داستان کارآکاهی (فرویه) درمورد حتاب مرموز منددی در دک فصر تحقیق می کند درین فصل میلیونری (وان اسک) یک دختر امریکایی (آدامز) را از خود کسی رهانده است بعد از یک رسته تحقیقات و بحث و کریز با اومیل و کسف هزار چشم مخفی بد مرد سلویزونی، نتاب از جهره مابوزه (پیرایس)، برداشته می شود و به قتل می رسد

کردآوری و تنظیم:

سعید صالحی، رایموند رسولی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی

